

SOLVING CONFLICTS AMONG YOUTH USING MEDIATION

ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ СЕРЕД МОЛОДІ ЗА ДОПОМОГИ МЕДІАЦІЇ

Korolenko V.L.

*Candidate of Pedagogical Sciences,
senior teacher of the department of professional training
Mykolaiv National Agrarian University
с. Mykolaiv, Ukraine*

Короленко В.Л.

*кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри професійного навчання
Миколаївського національного аграрного університету
м. Миколаїв, Україна*

Анотація. У тезах розглянуто сутність та основні принципи процедури медіації як одного з методів розв'язання конфліктів у різних сферах діяльності за участі нейтрального посередника. Цей процес, що поєднує досвід медіаційної практики з новими ідеями, дозволяє досягати чудових результатів та знаходити оптимальні рішення у кожному конкретному випадку.

Ключові слова: медіація, конфлікти, посередник, медіаційна практика.

Annotation. In the theses, the essence and key principles of the mediation procedure are analyzed as one of the methods for resolving conflicts in various fields with the involvement of a neutral third party. This process, combining mediation experience with new ideas, allows for excellent results and enables finding optimal solutions in each specific case.

Key words: mediation, conflicts, mediator, mediation practice.

Поняття «медіація» має безліч значень і використовувалося задовго до того, як привернуло увагу дослідників у сфері медіа-комунікацій. Цей термін означає альтернативну процедуру вирішення спорів з участю посередника. Незалежний посередник, запрошений для врегулювання конфлікту, називається медіатором і може працювати як на безкоштовній, так і на платній основі. Професійні організації, що спеціалізуються на медіації, зазвичай пропонують свої послуги за певну плату.

Результатом процедури медіації є медіативна угода, в якій прописані конкретні умови вирішення спору. Ця угода оформляється в письмовій формі. Медіація як предмет існує в різних формах вже досить довго, а сучасна її форма користується популярністю і визнанням у розвинутих країнах протягом кількох десятиліть.

Термін також тривалий час використовувався в освіті і психології для позначення проміжної ролі, яку комунікація відіграє в процесі створення сенсу. У соціології медіація охоплює будь-які соціальні механізми посередництва, тобто будь-які акти передачі об'єктів через медіа (гроші, транспорт тощо).

Розглянемо основні принципи медіації.

Принцип добровільності передбачає, що сторони згодні на вирішення конфлікту за допомогою медіації, самостійно визначають хід процедури та можуть вийти з неї в будь-який момент, приймаючи запропоновані умови та порядок врегулювання конфлікту [1; 2].

Що стосується медіатора, принцип добровільності означає, що він бере участь у процесі за власним бажанням і може в будь-який момент відмовитися від участі до або після медіації. Цей принцип ґрунтується на нейтральності та професіоналізмі медіатора. Він може вийти з процедури, якщо сумнівається у своїй здатності зберегти нейтральність або вважає, що не має достатніх навичок для вирішення спору.

Базовим принципом медіації є нейтральність посередника. Це означає, що медіатор не повинен бути зацікавленим у результатах вирішення спору, а також не повинен представляти інтереси однієї зі сторін. Третя сторона повинна бути незалежною і не підпорядковуватися жодній зі сторін конфлікту, а також мати можливість здійснювати справедливі судження, не маючи упереджень щодо сторін (однієї або обох) чи предмета спору.

Принцип незалежності медіатора не має великого значення в процесі медіації, адже медіатор не має права робити висновки щодо спірних питань або виносити навіть рекомендовані рішення. Впливати на медіатора не має сенсу, оскільки сторони самостійно формують варіанти для вирішення спору.

Принцип безсторонності передбачає, що медіатор має бути справедливим і об'єктивним стосовно сторін. В даному випадку оцінка безсторонності здійснюється суб'єктивно самими сторонами на основі дій медіатора.

Принцип конфіденційності означає, що під час процедури медіації відсутня публічність, забороняється розголошення інформації, отриманої в процесі примирення, а також недопустиме запитування такої інформації. Заборонено також викликати і допитувати в якості свідка особу, яка сприяла примиренню, про обставини, що стали їй відомими під час процедури.

Медіатор вважає, що дотримання режиму конфіденційності є необхідною умовою для проведення медіації і прийняття рішень в атмосфері довіри та безпеки.

Отже, процедура медіації є простим способом вирішення конфліктів за участю фізичної чи юридичної особи у ролі медіатора, який виконує свої функції лише на основі добровільної згоди сторін з метою досягнення взаємоприйняттого мирного рішення конфлікту.

У зв'язку з цим слід відзначити основні принципи медіації: перш за все, це добровільність, конфіденційність, а також безсторонність медіатора, плюс співпраця та рівноправність сторін конфлікту.

У процесі медіації сторони повністю контролюють прийняття рішень щодо врегулювання конфлікту, а також беруть участь у формуванні умов його вирішення. Феномен медіації в основному ґрунтується на позитивному впливі присутності нейтральної сторони під час спору. Процедура медіації суттєво підвищує ефективність проведення переговорів.

Література:

1. Короленко В. Л. Трансформація педагогічних поглядів на проблему морального виховання підростаючого покоління// В. Л. Короленко // Наукові записки [Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя]. Психолого-педагогічні науки. 2016. № 2. С. 42-46.
2. Короленко В. Л. Особливості морального формування молоді з давніх часів і до наших днів // Науковий вісник Житомирського університету, 2016. № 2. С. 51-54.